

พระราชบัญญัติ

กู้เงิน

พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดการกู้เงินเพื่อใช้จ่ายตามงบประมาณแผ่นดิน

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๑๐ ราชกิจจานุเบกษา • ธันวาคม ๒๕๐๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกู้เงิน พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินภายในกำหนดเวลาไม่เกินวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นมูลค่าไม่เกินสามพันล้านบาท เพื่อใช้จ่ายตามงบประมาณแผ่นดิน จะเป็นเงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศสกุลใดก็ได้

ในกรณีที่เป็นการกู้เงินตราต่างประเทศสกุลดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ให้คำนวณเป็นเงินบาทในอัตราหนึ่งดอลลาร์สหรัฐอเมริกาต่อสี่สิบบาท หรือถ้าเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลอื่นก็ให้คำนวณโดยเทียบจากค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น

มาตรา ๔ ในการกู้เงินดังกล่าว นอกจากจะทำโดยสัญญากู้แล้ว ให้รัฐบาลมีอำนาจทำโดยออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเป็นคราว ๆ ได้ตามความต้องการ

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๕ วิธีการกู้ ชนิด หน่วย ลักษณะของพันธบัตร และตราสารอื่นก็ดี อัตราดอกเบี้ยและกำหนดเวลาชำระต้นเงินคืนหรือเงื่อนไขใด ๆ ก็ดี ราคาและวิธีการออกพันธบัตรและตราสารอื่นก็ดี ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๖ วิธีการจ่ายดอกเบี้ยและชำระต้นเงินของพันธบัตรและตราสารอื่นก็ดี ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมในการจัดการเกี่ยวกับพันธบัตรและตราสารอื่นก็ดี ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๐๒

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยรัฐบาลมีความต้องการที่จะทำนุบำรุงประเทศในด้านต่าง ๆ เป็นอันมาก เช่น การคมนาคม การศึกษา การรักษาความสงบ การสาธารณสุข และการลงทุนเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจ การที่จะใช้จ่ายจากเงินรายได้ทางภาษีอากรแต่ทางเดียวย่อมไม่เป็นการเพียงพอ ฉะนั้น การที่จะดำเนินการให้ได้ผลตามความมุ่งหมาย จำต้องอาศัยเงินกู้ จึงจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติให้อำนาจรัฐบาลกู้เงินมาใช้จ่ายได้